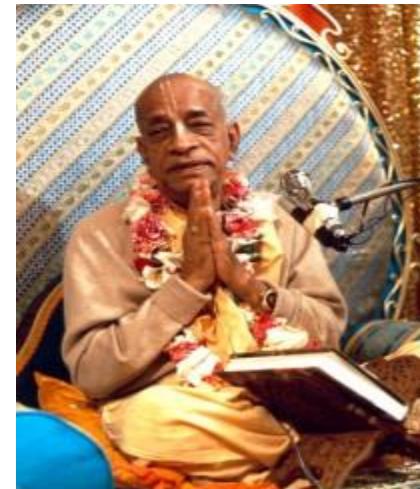

ఓం అజ్ఞానలిమమరాంధస్య జ్ఞానాంజనశలాకయా !
చక్షురున్నిలితం యేన తస్మై శ్రీ గురవే నమహ !!

శ్రీ రూప ప్రణతి
శ్రీ చైతన్య మనోభీష్టం స్థాపితం యేన భూతలే !
స్వయం రూపహ కదా మహ్యం దదాతి స్వపదాంతికమ్ !!

శ్రీల ప్రభూపాద ప్రణతి

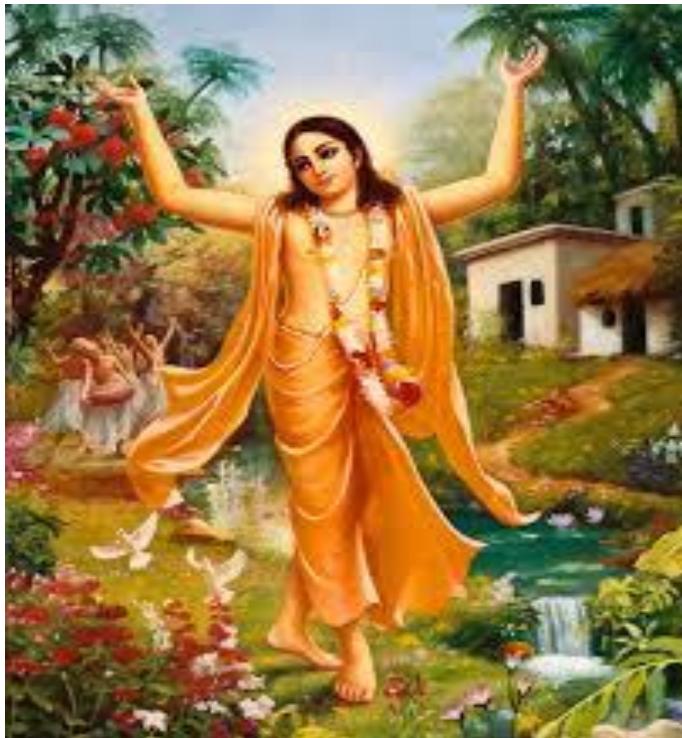
నమ ఓం విష్ణు-పాదాయ కృష్ణ-ప్రేష్టాయ భూతలే !

శ్రీమతే భక్తివేదాంత-స్వామిన్ ఇతి నామినే !!

నమస్తే సారస్వతే దేవే గోర-వాణి-ప్రచారిణే !

నిర్వశేష-శూన్యవాది-పాశ్చత్య-దేశ-తారిణే!!

పంచతత్వ మంత్రము
జయ శ్రీ కృష్ణ చైతన్యప్రభు నిత్యానంద !
శ్రీ లభ్యేత గదాదర శ్రీ వాసాది గోర భక్త బృంద !!

మహామంత్రము
హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ
కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ
రామ రామ హరే హరే !!

భగవద్గీత యదాతథము

ప్రశ్నాధ్యయము

ధ్యానయోగము

6.1

శ్రీభగవానువాచ

అనాశ్రితः కర్మఫలం కార్యం కర్మ కరోతి యः ।
స సన్మానసీ చ యోగీ చ న నిరగ్నిర్న చాక్రియః ॥

అనువాదము

శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికెను : తాను చేసిన కర్మఫలముల యందు ఆసక్తిని కలిగియుండక చేయవలిసిన కార్యములను చేయువాడే నిజమైన సన్మానసీ కాగలడు. అతడే నిజమైన యోగి. అంతియేగాని కేవలము అగ్నిని రగిలింపక మరియు కర్మలను ఆచరింపక యుండెడివాడు యోగి కాజాలడు.

6.2

యం సన్మాయసమితి ప్రాహుర్యగం తం విధి పాణ్ణవ |
న హ్యసన్నయస్తసంకలో యోగి భవతి కశ్చన ||

అనువాదము

ఏది సన్మాయసమని పిలువబడునో దానిని యోగముతో సమానమనియు (దేవాదిదేవునితో సంయోగము) నీవు తెలిసికొనుము. ఓ పాండుకుమారా! ఇంద్రియ తృప్తి వాంచును విడువనిదే ఎవ్వదును యోగి కాజూలడు.

6.3

ఆరురుక్షోర్మనేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే ।
యోగారూధస్య తస్యైవ శమః కారణముచ్యతే ॥

అనువాదము

అష్టాంగ యోగపద్ధతి యందు ఆరంభ స్థితిలో నున్న యోగికి కర్మము సాధనముగా చెప్పబడుచున్నది. యోగము నందు సిద్ధిని పొందిన వానికి సర్వ భూతిక కర్మల విరమణ సాధనముగా చెప్పబడినది.

6.4

యదా హి నేష్టి యార్థేషు న కర్మస్వనుష్టతే ।
సర్వసంకలపసన్మాయసే యోగారూఢస్తదోచ్యతే ॥

అనువాదము

భోతికములైన కోరికల నన్నింటిని విడిచి ఇంద్రియతఃప్రశ్న కొరకు వర్తించుట గాని,
కామ్యకర్మలందు నియుక్తుడగుట గాని చేయని మానవుడు యోగారూఢుడని
చెప్పబడును.

6.5

ఉర్ధ్వరేదాత్మనాత్మానం నాత్మనమవసాదయేత్ ।
ఆత్మైవ హ్యత్మనో బన్మరాత్మైవ రిపురాత్మనః ॥

అనువాదము

మానవుడు తన మనసును యొక్క సహాయముచే తననుతాను ఉర్ధ్వరించు కొనవలెనే గాని అధీగతిపాలు చేసికొనరాదు. బద్ధజీవునికి మనసును అనునది మిత్రుడును, అలాగుననే శత్రువును అయియున్నది.

6.6

బన్సురాత్మిత్యైనస్తస్య యేనాత్మైవాత్మనా జితः |
అనాత్మనస్తు శత్రుత్వే వర్తేతాత్మైవ శత్రువత్ ||

అనువాదము

మనసును జయించినవానికి మనసేను ఉత్తమ మిత్రుడు. కాని అట్లు చేయలేని వానికి అతని మనసేను గొప్ప శత్రువుగా వర్తించును.

6.7

జితాత్మనః ప్రశాస్తస్య పరమాత్మ సమాహితః ।
శీతోష్ణసుఖిదుఃఖేషు తథా మానాపమానయో : ||

అనువాదము

మనసును జయించిననాడు శాంతిని పొందియుండుటచే పరమాత్మను చేరినట్టి వాడేయగును. అట్టి వానికి సుఖిదుఃఖిములు, శీతోష్ణములు మానపమానములు అన్నియును సమానములే అయియున్నవి.

6.8

జ్ఞానవిజ్ఞానతృప్తాత్మా కూటస్థో విజితేష్టియః ।
 యుక్త ఇత్యుచ్యతే యోగీ సమలోష్టాశ్చకాంచనః ॥

అనువాదము

మానవుడు తాను పొందినటువంటి జ్ఞానవిజ్ఞానములచే సంపూర్ణముగా సంతృప్తి చెందినప్పుడు ఆత్మానుభూతి నందు స్థిరత్వమును పొందినట్టివాడై యోగి యనబడును. అట్టివ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక స్థితి యందు నెలకొని ఆత్మనిగ్రహమును కలిగియుండును. అతడు ప్రతి వస్తువును - లకరాళ్ళనైనను, రాళ్ళనైనను లేదా బంగారమునైనను సమానముగా గాంచును.

6.9

సుహర్నిష్ట్రార్యదాసీనమధ్యస్థదేవమ్యబన్ధుము ।
నాథుమ్యపి చ పాపేషు సమబుద్ధిర్విశిష్యతే ॥

అనువాదము

బుజువర్తనులైన శ్రేయోభిలాషులను, ప్రేయమైన మిత్రులను, తటస్థులను,
మధ్యవర్తులను, ఈర్ష్యపరులను, శత్రుమిత్రులను, పాపపుణ్యులను సమబుద్ధితో
చూచువ్యక్తి మరింత పురోభివృద్ధి నొందినవానిగా పరిగణింపబడును.

6.10

యోగీ యుజీజత సతతమాత్మానం రహసీ శ్మీతః ।
ఏకాకి యతచిత్తాత్మా నిరాశీరపరిగ్రహః ॥

అనువాదము

యోగియైనవాడు తన దేహమును, మనస్సును, ఆత్మను సర్వదా పరత్త్వముతో సంధాన పరచుటయిందే నిమగ్నము చేయవలెను. అతడు ఏకాంత ప్రదేశము నందు ఒంటరిగా నివసించుచు సాహధానముగా మనస్సును ఎల్లపుడు నియత్రింప వలెను. అతడు కోరికల నుండియు మరియు సమస్తమును కలిగియుండవలెనను భావనల నుండియు విముక్తుడై యుండవలెను.

6.11-12

పుచో దేశే ప్రతిష్టాప్య స్నీరమసనమాత్మనః ।
 నాత్మయచ్ఛితం నాతినీచం చైలా జినకు శోత్తరమ్ ॥
 తత్త్వైకాగ్రం మనః కృత్యా యతచిత్తైన్నియక్రియః ।
 ఉపవిశాయసనే యుషజ్యాద్ యోగమాత్మవిషద్ధయే ॥

అనువాదము

యోగభ్యాసము కొరకు యోగి ఏకాంత స్ఫురమున కేగి నేలపై కుశగ్రాసమును పరచి, దానిని లేడిచర్చము మరియు మృదువైన వస్తుముతో కప్పవలెను. అట్టి ఆసనము అతి ఎత్తుగాను లేదా అతిక్రిందుగాను ఉండక పవిత్రమైన ప్రదేశము నందు ఏర్పారచుకోవలెను. పిదప యోగి దానిపై స్నీరముగా కూర్చుండి తన మనసును ఇంద్రియములను మరియు ఇతర కార్యకలాపములను నియంత్రించుచు, ఒకేలక్ష్మీము నందు మనసును ఏకాగ్రపరచి హృదయ శుద్ధికొరకు యోగము నభ్యసించవలెను.

6.13-14

సమం కాయశిరోగ్రీవం ధారయన్నచలం స్థిరః ।
 సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం దిశశాచనవలోకయన్ ॥

ప్రశాన్తాత్మా విగాతభీర్ఘప్రహృచారిప్రతే స్థితః ।
 మానః సంయమ్య మచిన్తో యుక్త ఆసీత మత్వరః ॥

అనువాదము

శరీరమును, మెడను, శిరమును చక్కగా సమముగా(బుజురేబులో) నిలిపి దృష్టిని నాసికాగ్రముపై కేంద్రీకరింప వలెను. ఆ విధముగా కలత నొందనటు వంటి నియమిత మనసునుతో, భయమును వీడి, బ్రహ్మచర్యమును పాటించుచు యోగిర్మైనవాడు నన్నే హృదయము నందు ధ్యానించుచు నన్నే జీవిత పరమ లక్ష్మీముగా చేసికొనవలెను.

6.15

యుంజన్మేవం సదాత్మానం యోగీ నియతమానసः ।
 శాస్త్రిం నిర్వాణపరమాం మత్సంష్టామధిగచ్ఛతి ॥

అనువాదము

ఈ విధముగా నిరంతరము దేహము, మనస్సు, కర్కులను నియంత్రించుచు ధ్యాన యోగియైనవాడు క్రమబద్ధమైన మనస్సు కలవాడై భౌతిక జీవిత స్థితి నుండి విరమించుట ద్వారా భగవద్రాజ్యమును (కృష్ణామమును) పొందును.

6.16

నాత్యశ్వతస్త స్తి న చైకాంతమనశ్వతः।
న చాతిస్వప్నశీలస్య జాగ్రతో నైవ చార్షవ॥

అనువాదము

ఓ అర్థునా! అతిగా భుజించువానికి లేదా అతి తక్కువ భుజించు వానికి, అతిగా నిద్రించు వానికి లేదా తగినంత నిద్రలేనివానికి యోగి యగుటకు అవకాశము లేదు.

6.17

యుక్తాహారవిషారస్య యుక్తచేష్టస్య కర్మసు ।
యుక్తస్వాప్నావబోధస్య యోగో భవతి దుఃఖాహో ॥

అనువాదము

నియమితములైన ఆహారము, నిద్ర, విశ్రాంతి, కర్మములు గలవాడు
యోగాభ్యాసము ద్వారా భోత్తిక క్షేషములను శమింప జేసికొనగలడు.

6.18

యదా వినియతం చిత్తమాతృన్యేవావతిష్ఠతే ।
ని:సులహః సర్వకామేభో యుక్త ఇత్యచ్యతే తదా ॥

అనువాదము

యోగాభ్యాసము ద్వారా యోగి తన మనోకర్మల నన్నింటిని నియంత్రించి,
భూతికములైన వాంఛలేమియు లేకుండ ఆధ్యాత్మిక స్థితి యందు
ప్రతిష్ఠితుడైనపుడు యోగమునందు స్థిరుడైనట్లుగా చెప్పబడును.

6.19

యథా దీపో నివాతస్థో నేళ్ళతే సోపమా స్కృతా |
యోగినో యతచిత్తస్య యుంజతో యోగమాత్రనః ||

అనువాదము

గాలిలేని చోట నున్న దీపము కదలకుండ నిశ్చలముగా నుండునట్టుగా,
నిగ్రహింపబడిన మనస్సుగల యోగి తన పరతత్త్వ ధ్యానమున సదా స్థిరుడై
యుందును.

6.20-23

యాత్రోపరమతే చిత్తం నిరుద్ధం యోగసేవయా ।
 యత్ చైవాత్మనాత్మనం పశ్యన్నాత్మని తుష్యతి ॥
 సుఖమాత్యన్నికం యత్తద్ బుధ్మిగ్రహ్యమత్తిన్నియమ్ ।
 వేత్తి యత్ న చైవాయం స్నీతశ్చలతి తత్త్వతः ॥
 యం లభ్యా చాపరం లాభం మన్యతే నాధికం తతः ।
 యస్మిన్ స్నీతో న దుఃఖేన గురుణాపి విచాల్యతే ॥
 తం విద్యాద్యుఃఖసంయోగవియోగం యోగసంజ్ఞితం ।

అనువాదము

సమాధి యనబడు పరిపూర్కత్వ స్థితిలో మానవుని మనసును సమస్త మానసిక కలాపముల్ల నుండి యోగాభ్యాసము చేత నిరోధింపబడియుండును. శుద్ధమైన మనసునుతో ఆత్మను వీక్షింపగలుగుట మరియు ఆత్మ యందే ఆనందమును, సుఖమును అనుభవించుట యందును అతనికి గల సమర్థతను బట్టి అట్టి పరిపూర్కత్వ స్థితినీ నిర్వారింపవచ్చును. అట్టి ఆనందమయ స్థితిలో పవిత్రమైన ఇంద్రియముల ద్వారా అనుభవమునకు వచ్చు అపరిమిత దివ్యానందములో మానవుడు ప్రతిష్టితుడైన అతడు సత్యము నుండి వైదీల్గాక, దానికి ఏంచిన మరొక అధిక లాభము తేదని భావించును. అట్టి స్థితిలో నిలిచినవాడు గొప్ప కష్టము నందైనను చలింపడు. భౌతిక సంపర్కముచే ఉత్పన్నమగు సమస్త దుఃఖముల నుండి పొందబడు వాస్తవమైన మక్కి ఇదియే.

6.24

స నిశ్చయేన యోక్తవో యోగో నిరివ్యాఖ్యచేతసా
 సంకల్పప్రభవాన్ కామాంస్త్యక్తావ సర్వానశేషత:
 మనసైవైష్ణియగ్రామం వినియమ్య సమనత్త:

అనువాదము

స్తోరనిశ్చయము తోడను, వ్యాశావసము తోడను యోగమభ్యసించుచు మానవుడు ఆ
 మోర్ధుము నుండి వైదోలగరాదు. మానసిక కల్పనల నుండి ఉత్పన్నమైన భౌతిక
 కోరికల నన్నింటేనీ ఎటువంటి మినహాయింపు లేకుండా త్యజించి, అతడు
 మనసును ద్వారా సరేవంద్రియములను అన్ని వైపుల నుండి నియంత్రింప వలెను.

6.25

శనైः శనైరుపరమేద్ బుద్ధాయ దృతిగృహీతయా ।
ఆత్మసంస్థం మనః కృతావన కించిదపి చిన్తయేత్ ॥

అనువాదము

నిశ్చయమైన బుద్ధితో క్రమముగా నెమ్మడి నెమ్మడిగా మానవుడు సమాధి స్థితిని పొందవలేను. ఆ విధముగా మనసును ఆత్మయిందే స్థిరము చేసి అతడు ఇక దేనిని గూర్చియు చింతింపరాదు.

6.26

యతో యతో నిశ్చలతి మనశ్చంచలమణ్ణిరమ్ |
తతస్తతో నియమైతదాత్మన్యేవ వశం నయేత్ ||

అనువాదము

చంచలత్వము మరియు అణ్ణిరత్వము కారణమున మనస్సు ఎచ్చట పరిభ్రమించినను మానవుడు దానిని అచటి నుండి తప్పక మరలించి ఆత్మ వశమునకు గోనిరావతెను.

6.27

ప్రశాస్తమనసం హ్యానం యోగినం సుఖముత్తమ్ |
 ఉషైతి శాస్తరజసం బ్రహ్మాభూతమకలైషమ్ ||

అనువాదము

నా యందు మనసును లగ్నము చేసిన యోగి తప్పక ఆధ్యాత్మికానందపు అత్యున్నత పరిపూర్ణత్వమును పొందును. అతడు రజోగుణమునకు అతీతుడై పరబ్రహ్మముతో తనకు గల గునైక్యమును గుర్తించును. ఈ విధముగా అతడు పూర్వకర్మ ఫలము లన్నింటి నుండి విముక్తుడగును.

6.28

యుంజన్మవం సదాత్మానం యోగీ విగతకల్పః ।
సుఖేన బ్రహ్మసంస్వర్పమత్యస్తం సుఖమశ్చతే ॥

అనువాదము

ఆ విధముగా ఆత్మనిగ్రహుడైన యోగి నిరంతరము యోగమభ్యసించుచు సమస్త భౌతిక కల్పముల నుండి విముక్తుడై భగవానుని దివ్యమైన ప్రేమ యుక్త సేవ యందు అత్యన్నతమైన సౌఖ్యమును పొందును.

6.29

సర్వభూతశ్చమాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని ।
ఈక్షతే యోగయక్తాత్మా సర్వత్ర సమదర్శనః ॥

అనువాదము

నిజమైన యోగి నన్న సర్వజీవుల యందును మరియు సర్వజీవులను నా యందునుగాంచును. నిజమునకు ఆత్మదర్శియైన అట్టివ్యక్తి దేవాదిదేవుడనైన నన్న సర్వత్రాగాంచును.

6.30

యో మాం పశ్యతి సరవైత సరవం చ మయి పశ్యతి ।
తస్యాహం న ప్రణశ్యామి స చ మే న ప్రణశ్యతి ॥

అనువాదము

నన్ను సరవైత్రా వీక్షించువానికి మరియు నా యందు సమస్తమును గాంచువానికి నేను కనబడకపోవుట గాని, నాకు అతడు కనబడకపోవుట గాని జరుగదు.

6.31

సర్వభూతస్థితం యో మాం భజత్యేకత్వమాస్తితः ।
సర్వధా వర్తమానో పి స యోగీ మయి వర్తతే ॥

అనువాదము

నేనును మరియు హృదయస్థుడైన పరమాత్మయు ఒక్కడేనని ఎరిగి పరమాత్మ భజనయందు నియక్తుడైన యోగి అన్ని పరిస్థితుల యందును నా యందే సదా నిలచియండును.

6.32

ఆత్మాపమేయన సరవైత సమం పశ్యతి యో ర్షున |
సుఖం వా యది వా దుఃఖం స యోగి పరమో మత: ||

అనువాదము

ఓ అర్షునా! ఎవడు తన ఆత్మతో పోలుచుకొని సమస్త జీవులను వాటి సుఖ దుఃఖములందు సమముగా గాంచునో అతడే ఉత్తమ యోగి యనబడును.

6.33

అర్థన ఉవాచ

యో యం యోగస్త్వయా ప్రోక్తః సామ్యేన మధుసూదన |
ఏతస్యహం న పశ్యామి చంచలత్వాత్ స్థితిం స్థిరామ్ ||

అనువాదము

అర్థనుడు పలికెను : ఈ మధుసూదనా! మనస్సు చంచలమును మరియు అస్తిరమును అయియున్నందున నీవు సంగ్రహముగా తెలిపినటువంటి యోగపద్ధతి ఆచరణకు అసాధ్యమైనదిగను మరియు ఆశక్యముగను నాకు తోచుచున్నది.

6.34

చంచలం హి మనः కర్ష్ణ ప్రమాధి బలవద్దుధమ్ |
 తస్యాహం నిగ్రహం మన్యే వాయోరివ సుదుష్కరమ్ ||

అనువాదము

ఒ కర్ష్ణా! మనసును చంచలమును, కలత నొందించు నదియును, దృఢమును,
 మిక్కిలి బలవత్తరమును అగుటచే దీనిని నిగ్రహించుట వాయువును
 నిగ్రహించుట కంటెను కష్టతరమని నేను భావించుచున్నాను

6.35

శ్రీభగవానువాచ

అసంశయం మహాబాహేశా మనో దురిష్టగ్రహం చలమ్ |
అభ్యసేన తు కాస్తేయ వైరాగ్యణ చ గృహ్యతే ||

అనువాదము

శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికెను : మహాబాహువులు గల ఉ కుస్తిపుత్రా! చంచలమైన మనసును నిగ్రహించుట నిస్పందేహముగా మిక్కిలి కష్టమైనను దానిని తగిన అభ్యసము మరియు వైరాగ్యములచే సాధింపవచ్చను.

6.36

అసంయతాత్మనా యోగో దుష్టాప ఇతి మే మతి� ।
వశ్యత్మనా తు యతతా శకోయి వాప్తముపాయతः ॥

అనువాదము

నిగ్రహింపబడని మనసును గలవానికి ఆత్మానుభూతి అతికష్టకార్యము. కాని మనోనిగ్రహము కలిగి, తగిన పద్ధతుల ద్వారా యత్నించువానికి జయము తప్పక సిద్ధించును. ఇది నా అభిప్రాయము.

6.37

అర్థన ఉవాచ

ఆయతి: శ్రద్ధయోపేతో యోగాచ్ఛలితమానస: |
అప్రాప్య యోగసంసిద్ధిం కాం గతిం కల్పు గచ్ఛతి ||

అనువాదము

అర్థనుడు పలికెను : ఈ కల్పో! తోలుత ఆత్మానుభూతి మార్హమును శ్రద్ధతో ననుసరించి, పిదప లోకికభావన కారణముగా దానిని త్యజించి, యోగము నందు పరిపూర్ణత్వమును పొందలేని పిఫలుడైన యోగి గమ్యమేట్టేది?

6.38

కచ్చిన్నోభయవిభష్ణశచన్నాబ్రమివ నశ్యతి ।
అప్రతిష్టో మహాబాహో విమూర్ధో బ్రాహ్మణః పథి ॥

అనువాదము

మహానుబాహుడవైన ఓ శ్రీకృష్ణా! ఆధ్యాత్మికమార్గము నుండి వైదీలగిన అట్టి మానవుడు ఆధ్యాత్మిక జయమును మరియు లౌకిక జయమును రెండింటిని పొందనివాడై ఎచ్చోటను స్థానము లేకుండా వాయువుచే చెదరగొట్టబడిన మేఘము వలె నశింపడా?

6.39

ఏతనేనై సంశయం కల్పు చేత్తు మర్హస్యశేషతః ।
 త్వదన్యః సంశయస్యాస్యచేత్తా న హృషిపపద్యతే ॥

అనువాదము

ఓ కల్పో! ఈ నా సందేహమును సంపూర్ణముగా తొలగించుమని నిన్ను ప్రార్థించు చున్నాను. ఈ సందేహమును చేదించుటకు నీవు తప్ప ఇతరులెవ్వరును కనబడుటలేదు.

6.40

శ్రీభగవానువాచ

పార్ష్వ నైవేద నాముత్ర వినాశస్తస్య విద్యతే ।
న హో కళ్యాణకృత్సుశ్చిద్ దుర్ధతిం తాత గచ్ఛతి ॥

అనువాదము

శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికెను : ఓ పార్ష్వా! శుభకార్యముల యందు నియుక్తుడైన వాడు ఈ లోకమున గాని, ఆధ్యాత్మిక లోకమున గాని వినాశమును పొందడు. మిత్రమా! మంచి చేయువాడెన్నడును చెడుచే పరాజితుడు కాదు.

6.41

ప్రాప్య పుణ్యకృతాం లోకానుమిత్తావ శాశ్వతీః సమాః ।
శుచీనాం శ్రీమతాం గేహే యోగబ్రహ్మో భిజాయతే ॥

అనువాదము

ఉత్తీర్ణదు కాని యోగి (యోగబ్రహ్మదు) పుణ్యజీవులు వసించు పుణ్యలోకము లందు అనేకానేక సంవత్సరములు సుఖముల ననుభవించిన పిదప పవిత్రుల కుటుంబమున గాని లేదా శ్రీమంతుల గృహమున గాని జన్మించున.

6.42

అథవా యోగినామేవ కులే భవతి ధీమతామ్ |
 ఏతద్ది దుర్లభతరం లోకే జన్మయదీదృశమ్ ||

అనువాదము

లేక (దీర్ఘకాల యోగాభ్యాసము పిమ్మటయు ఉత్తీర్ణదు కానిచో) అట్టి యోగి గొప్ప
 జ్ఞానవంతులైన యోగుల కుటుంబమున జన్మించును. కాని ఈ జగత్తులో అట్టి
 జన్మము నిశ్చయముగా మిక్కిలి అరుదు.

6.43

తత్త తం బుద్ధిసంయోగం లభతే శార్వదేహికమ్ ।
యతతే చ తతో భూయః సంసిద్ధో కురునవ్వన ॥

అనువాదము

ఓ కురునందనా! అట్టి జన్మను పొందిన పిమ్మట అతడు పూర్వజన్మమనకు సంబంధించిన ఆధ్యాత్మిక చైతన్యమును పునరుద్ధరించుకొని పరిపూర్ణవిజయమును సాధించుటకు తీరిగి అధికమైన అభివృద్ధికయత్తించును.

6.44

పూర్వభ్యాసేన తేనైవ ప్రోయతే హ్యవశోపి సః ।
జిజ్ఞాసురపి యోగస్య శబ్దబ్రహ్మతివర్తతే ॥

అనువాదము

పూర్వభ్యాసముచే పొందిన దివ్యచైతన్యము కారణముగా అతడు కోరకనే అప్రయత్నముగా యోగసిద్ధాంతముల వైపునకు ఆకర్షింపబడును. జిజ్ఞాసువైన అట్టియోగి శాస్త్రములందు తెలుపబడిన కర్మసిద్ధాంతములకు సదా అతీతుడై యుండును.

6.45

ప్రయత్నాద్ యతమానస్తా యోగీ సంశుద్ధకిలిఖః ।
అనేకజన్మసంసిద్ధస్తతో యాతి పరాం గతిమ్ ॥

అనువాదము

సమస్త కల్పముల నుండి శుద్ధిపడిన యోగి మరింత అధిక పురోగతి కొరకు శ్రద్ధతో
యత్నించినపుడు బహుజన్మల అభ్యాసముల పిదప పరిపూర్ణత్వమును పొంది,
అంత్యమున పరమగతిని పొందును.

6.46

తపస్సివభో ధికో యోగీ జ్ఞానిభో పి మతో ధికః ।
కరికైభ్యశాచధికో యోగీ తస్మాద్యోగీ భవార్జున ॥

అనువాదము

ఓ అర్జునా! యోగి యపస్సి కంటెను, జ్ఞాని కంటెను, కామ్యకర్కలు చేయువాని కంటెను అధికుడు. అందుచే అన్నిపరిస్థితుల యందును నీవు యోగివి కమ్ము.

6.47

యోగినామపి సర్వాంశమధ్యతేనార్తరాత్మనా ।
 శ్రద్ధావాన్ భజతే యో మం స మే యుక్తతమో మతः ॥

అనువాదము

అత్యంత శ్రద్ధతో నా భావన యందే సదా నిలిచి యుండువాడును, నన్నే తన యందు సదా స్కృరించువాడును మరియు నాకు దివ్యమైన ప్రేమయుక్త సేవను ఒనరించువాడును అగు యోగి యోగులందరి కంచెను అత్యంత సన్నిహితముగా నాతో యోగమునందు కూడినట్టివాడై యున్నాడు. యోగులందరిలో అతడే అత్యున్నతుడు. ఇదియే నా అభిప్రాయము.

పారే కృష్ణ